

Небо-то е мѣсто за успокоеніе, а земля-та за дѣйствуваніе. Христосъ не иска послѣдователи-ты си да ся оттегляватъ отъ свѣтъ-тъ въ пустыни-ты и планины-ты, да ся наслаждаватъ даже и отъ религіозны размышленія, но да живѣютъ въ свѣтъ-тъ за да ся трудятъ за спасеніе-то на безсмертны души и за напрѣднуваніе-то на царство-то Божіе.

П. Що станѣ когато той още говоряше?

О. И когато той още говоряше, ето облакъ свѣтъ гы за-сѣни, и ето гласъ изъ облакъ-тъ, който казуваше: Тоя е Сынъ мой възлюбленный, въ когото благоволихъ; слушайте него. Ст. 5. гл. 3; 17. 2 Пет. 1; 17; Бтор. 18; 45, 49; Дѣ. 3; 22, 23.

П. Какъвъ бѣше тоя облакъ?

О. Бѣше свѣтъ облакъ подобенъ на облакъ-тъ съ който Богъ вървѣше прѣдъ Израилево-то воинство въ пустыня-тъ, (Исх. 14) и покры Синайскъ-тъ горъ когато слава-та Господня за-станѣ на ней (Исх. 24; 15, 16); и подобенъ на свѣтлый-тъ облакъ съ който Господь испълни домъ-тъ си въ врѣме-то Соломоново (3 Цар. 8; 10, 11) и който въ Іезекиль ся нарича “сі-яніе-то на славъ-тъ Господній”. Іезек. 10; 4.

П. Отъ кого бѣше тоя гласъ изъ облакъ-тъ?

О. Отъ Бога Отца. “Пріе отъ *Бога Отца* честь и славъ, когато дойде нему отъ великолѣпнѣ-тъ славъ такъвъ гласъ: Тоя е Сынъ мой” и пр. 2 Пет. 1; 17.

П. Защо Богъ говори такыва думы на апостолы-ты?

О. За да гы увѣри че Христосъ бѣше Сынъ Божій и че трѣбува да го почитатъ повече отъ всякого другыго.